

Spis treści

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej

2022/C 441/01

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

1

V Ogłoszenia

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

Trybunał Sprawiedliwości

2022/C 441/02

Sprawa C-592/21: Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 30 września 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratīvā rajona tiesa – Łotwa) – „ĒDIENS & KM.LV” PS/Ieslodzījuma vietu pārvalde, Iepirkumu uzraudzības birojs [Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Udzielanie zamówień publicznych – Dyrektywa 2014/24/UE – Przebieg postępowania – Wybór uczestników – Kryteria kwalifikacji – Kwalifikacje techniczne i zawodowe – Artykuł 58 ust. 4 – Środki dowodowe – Jednolity europejski dokument zamówienia – Artykuł 59 – Poleganie na zdolności innych podmiotów – Artykuł 63 ust. 1 – Grupa wykonawców – Warunek dotyczący doświadczenia zawodowego, który musi spełnić członek grupy odpowiedzialny w przypadku uzyskania zamówienia za działania wymagające tego doświadczenia – Warunek nieprzewidziany w dokumentacji przetargowej – Brak wpływu na odpowiedzialność solidarną w ramach statusu spółki jawnej]

2

2022/C 441/03

Sprawa C-71/22 P: Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 24 listopada 2021 r. w sprawie T-743/16 RENV II, CX/Komisja, wniesione w dniu 3 lutego 2022 r. przez CX

3

2022/C 441/04

Sprawa C-168/22 P: Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 15 grudnia 2021 r. w sprawie T-224/20, FT i in./Komisja, wniesione w dniu 28 lutego 2022 r. przez FT i in.

3

2022/C 441/05	Sprawa C-170/22 P: Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 15 grudnia 2021 r. w sprawie T-225/20, FJ i in./ESDZ, wniesione w dniu 28 lutego 2022 r. przez FJ i in.	3
2022/C 441/06	Sprawa C-171/22 P: Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 15 grudnia 2021 r. w sprawie T-619/20, FJ i in./ESDZ, wniesione w dniu 2 marca 2022 r. przez FJ i in.	3
2022/C 441/07	Sprawa C-172/22 P: Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 15 grudnia 2021 r. w sprawie T-618/20, FZ i in./Komisja, wniesione w dniu 2 marca 2022 r. przez FZ i in.	4
2022/C 441/08	Sprawa C-511/22: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Frankfurt am Main (Niemcy) w dniu 29 lipca 2022 r. – AQ/trendtours Touristik GmbH	4
2022/C 441/09	Sprawa C-529/22: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Frankfurt am Main (Niemcy) w dniu 9 sierpnia 2022 r. – PA/trendtours Touristik GmbH	5
2022/C 441/10	Sprawa C-541/22 P: Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 1 czerwca 2022 r. w sprawie T-523/17, Eleveté Invest Group i in./Komisja i SRB, wniesione w dniu 11 sierpnia 2022 r. przez Araceli García Fernández i in.	5
2022/C 441/11	Sprawa C-555/22 P: Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 8 czerwca 2022 r. w sprawach połączonych T-363/19 i T-456/19, Zjednoczone Królestwo i ITV/Komisja, wniesione w dniu 16 sierpnia 2022 r. przez Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej	7
2022/C 441/12	Sprawa C-556/22 P: Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 8 czerwca 2022 r. w sprawach połączonych T-363/19 i T-456/19, Zjednoczone Królestwo i ITV/Komisja, wniesione w dniu 17 sierpnia 2022 r. przez ITV	8
2022/C 441/13	Sprawa C-558/22: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy) w dniu 19 sierpnia 2022 r. – Autorità di Regolazione per Energia Reti e Ambiente (ARERA)/Fallimento Esperia SpA, Gestore dei Servizi Energetici SpA – GSE	9
2022/C 441/14	Sprawa C-560/22: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione tributaria regionale per Friuli Venezia Giulia (Włochy) w dniu 23 sierpnia 2022 r. – Ferriere Nord SpA i in./Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Agenzia delle entrate – Riscossione	10
2022/C 441/15	Sprawa C-564/22 P: Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 8 czerwca 2022 r. w sprawach połączonych T-363/19 i T-456/19, Zjednoczone Królestwo i ITV/Komisja, wniesione w dniu 25 sierpnia 2022 r. przez LSEGH (Luxembourg) Ltd, London Stock Exchange Group Holdings (Italy) Ltd.	11
2022/C 441/16	Sprawa C-565/22: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof (Austria) w dniu 26 sierpnia 2022 r. – Verein für Konsumenteninformation gegen Sofatutor GmbH	12
2022/C 441/17	Sprawa C-567/22 P: Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 15 czerwca 2022 r. w sprawie T-531/16, Dumitrescu i Schwarz/Komisja, wniesione w dniu 25 sierpnia 2022 r. przez Vasile'a Dumitrescu, Guida Schwarz	12
2022/C 441/18	Sprawa C-568/22 P: Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 15 czerwca 2022 r. w sprawie T-532/16, YT i YU/Komisja, wniesione w dniu 25 sierpnia 2022 r. przez YT i YU	13
2022/C 441/19	Sprawa C-569/22 P: Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 15 czerwca 2022 r. w sprawie T-533/16, YV i in./Komisja, wniesione w dniu 25 sierpnia 2022 r. przez YV	14
2022/C 441/20	Sprawa C-570/22 P: Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 15 czerwca 2022 r. w sprawie T-545/16, YY i ZA/Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej, wniesione w dniu 25 sierpnia 2022 r. przez ZA	14
2022/C 441/21	Sprawa C-575/22 P: Odwołanie od wyroku Sądu (dziesiąta izba) wydanego w dniu 29 czerwca 2022 r. w sprawie T-337/20 Hochmann Marketing GmbH/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, wniesione w dniu 29 sierpnia 2022 r. przez Hochmann Marketing GmbH	15

2022/C 441/22	Sprawa C-578/22: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Frankfurt am Main (Niemcy) w dniu 1 września 2022 r. – flihtright GmbH/TAP Portugal	15
2022/C 441/23	Sprawa C-582/22: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Köln (Niemcy) w dniu 2 września 2022 r. – Die Länderbahn GmbH DLB i in./Bundesrepublik Deutschland	16
2022/C 441/24	Sprawa C-584/22: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy) w dniu 5 września 2022 r. – QM/Kiwi Tours GmbH	17
2022/C 441/25	Sprawa C-600/22 P: Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 6 lipca 2022 r. w sprawie T-388/19, Puigdemont i Casamajó i Comín i Oliveres/Parlament Europejski, wniesione w dniu 16 września 2022 r. przez Carlesa Puigdemonta i Casamaja i Antoniego Comína i Oliveresa	17
2022/C 441/26	Sprawa C-601/22: Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesverwaltungsgericht Tirol (Austria) w dniu 19 września 2022 r. – Umweltverband WWF Österreich i in./Tiroler Landesregierung	18
	Sąd	
2022/C 441/27	Sprawa T-525/22: Skarga wniesiona w dniu 19 sierpnia 2022 r. – Sberbank of Russia/Komisja i SRB	20
2022/C 441/28	Sprawa T-526/22: Skarga wniesiona w dniu 20 sierpnia 2022 r. – Sberbank of Russia/Komisja i SRB	21
2022/C 441/29	Sprawa T-527/22: Skarga wniesiona w dniu 22 sierpnia 2022 r. – Sberbank of Russia/SRB	22
2022/C 441/30	Sprawa T-591/22: Skarga wniesiona w dniu 23 września 2022 r. – Polaroid IP/EUIPO – Klimeck (Przedstawienie kwadratu w prostokącie)	22
2022/C 441/31	Sprawa T-597/22: Skarga wniesiona w dniu 26 września 2022 r. – Sophienwald/EUIPO – Zalto Glas (Sw Sophienwald)	23
2022/C 441/32	Sprawa T-601/22: Skarga wniesiona w dniu 26 września 2022 r. – Consultora de Telecomunicaciones Optiva Media/EUIPO – Optiva Canada (OPTIVA MEDIA)	24
2022/C 441/33	Sprawa T-603/22: Skarga wniesiona w dniu 26 września 2022 r. – Agus/EUIPO – Alpen Food Group (ROYAL MILK)	24
2022/C 441/34	Sprawa T-608/22: Skarga wniesiona w dniu 30 września 2022 r. – KHG/EUIPO – Dreams (Dreamer)	25
2022/C 441/35	Sprawa T-609/22: Skarga wniesiona w dniu 30 września 2022 r. – Nienaber/EUIPO – St. Hippolyt Mühle Ebert (BoneKare)	26
2022/C 441/36	Sprawa T-610/22: Skarga wniesiona w dniu 30 września 2022 r. – Nienaber/EUIPO (BoneKare) . . .	26
2022/C 441/37	Sprawa T-611/22: Skarga wniesiona w dniu 30 września 2022 r. – Marico/EUIPO – Regal Impex (SAFFOLA)	27
2022/C 441/38	Sprawa T-616/22: Skarga wniesiona w dniu 3 października 2022 r. – Breville/EUIPO (Utensylia kuchenne)	28
2022/C 441/39	Sprawa T-618/22: Skarga wniesiona w dniu 4 października 2022 r. – Amazonen-Werke H. Dreyer/EUIPO (Kombinacja kolorów zielonego i pomarańczowego)	28
2022/C 441/40	Sprawa T-621/22: Skarga wniesiona w dniu 4 października 2022 r. – SB/ESDZ	29
2022/C 441/41	Sprawa T-622/22: Skarga wniesiona w dniu 6 października 2022 r. – Van Oosterwijck/Komisja . . .	29

IV

*(Informacje)*INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI UNII EUROPEJSKIEJ

Ostatnie publikacje Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*

(2022/C 441/01)

Ostatnia publikacja

Dz.U. C 432 z 14.11.2022

Wcześniejsze publikacje

Dz.U. C 424 z 7.11.2022

Dz.U. C 418 z 31.10.2022

Dz.U. C 408 z 24.10.2022

Dz.U. C 398 z 17.10.2022

Dz.U. C 389 z 10.10.2022

Dz.U. C 380 z 3.10.2022

Teksty te są dostępne na stronie internetowej:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Postanowienie Trybunału (ósma izba) z dnia 30 września 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Administratīvā rajona tiesa – Łotwa) – „ĒDIENS & KM.LV” PS/Ieslodzījuma vietu pārvalde, Iepirkumu uzraudzības birojs

(Sprawa C-592/21) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Artykuł 99 regulaminu postępowania przed Trybunałem – Udzielanie zamówień publicznych – Dyrektywa 2014/24/UE – Przebieg postępowania – Wybór uczestników – Kryteria kwalifikacji – Kwalifikacje techniczne i zawodowe – Artykuł 58 ust. 4 – Środki dowodowe – Jednolity europejski dokument zamówienia – Artykuł 59 – Poleganie na zdolności innych podmiotów – Artykuł 63 ust. 1 – Grupa wykonawców – Warunek dotyczący doświadczenia zawodowego, który musi spełnić członek grupy odpowiedzialny w przypadku uzyskania zamówienia za działania wymagające tego doświadczenia – Warunek nieprzewidziany w dokumentacji przetargowej – Brak wpływu na odpowiedzialność solidarną w ramach statusu spółki jawnej]

(2022/C 441/02)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Administratīvā rajona tiesa

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: VA DIENS mesa KM.LV/PS

Strony przeciwne: Ieslodzījuma vietu pārvalde, Iepirkumu uzraudzības birojs

Sentencja

Artykuł 63 ust. 1 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/24/UE z dnia 26 lutego 2014 r. w sprawie zamówień publicznych, uchylającej dyrektywę 2004/18/WE w związku z jej art. 59

należy interpretować w ten sposób, że

jeżeli zostanie wykazane, iż w przypadku udzielenia zamówienia publicznego na usługi grupie wykonawców wykonywanie działalności, w odniesieniu do której wymagane jest doświadczenie, zostanie powierzone jednemu członkowi grupy, grupa uczestnicząca w przetargu może powołać się w celu wykazania, że spełnia warunek dotyczący doświadczenia określony przez instytucję zamawiającą zgodnie z art. 58 ust. 4 tej dyrektywy, jedynie na doświadczenie wspomnianego członka tej grupy, nawet jeśli dokumentacja przetargowa nie określa wyraźnie, że członkowie tej grupy wykonawców muszą spełnić ten warunek indywidualnie.

⁽¹⁾ Data złożenia: 22.9.2021.

**Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 24 listopada 2021 r. w sprawie T-743/16
RENV II, CX/Komisja, wniesione w dniu 3 lutego 2022 r. przez CX**

(Sprawa C-71/22 P)

(2022/C 441/03)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: CX (przedstawiciel: É. Boigelot, avocat)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Postanowieniem z dnia 29 września 2022 r. Trybunał (siódma izba) oddalił odwołanie jako w części oczywiście niedopuszczalne, a w części jako oczywiście bezzasadne i orzekł, że wnoszący odwołanie pokrywa własne koszty postępowania.

**Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 15 grudnia 2021 r. w sprawie T-224/20,
FT i in./Komisja, wniesione w dniu 28 lutego 2022 r. przez FT i in.**

(Sprawa C-168/22 P)

(2022/C 441/04)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: FT i in. (przedstawiciel: adwokat J.-N. Louis)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Postanowieniem z dnia 5 października 2022 r. Trybunał (siódma izba) odrzucił odwołanie jako oczywiście niedopuszczalne i obciążył skarżących ich własnymi kosztami.

**Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 15 grudnia 2021 r. w sprawie T-225/20, FJ
i in./ESDZ, wniesione w dniu 28 lutego 2022 r. przez FJ i in.**

(Sprawa C-170/22 P)

(2022/C 441/05)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: FJ i in. (przedstawiciel: adwokat J.-N. Louis)

Druga strona postępowania: Europejska Służba Działań Zewnętrznych

Postanowieniem z dnia 5 października 2022 r. Trybunał (siódma izba) odrzucił odwołanie jako oczywiście niedopuszczalne i obciążył skarżących ich własnymi kosztami.

**Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 15 grudnia 2021 r. w sprawie T-619/20, FJ
i in./ESDZ, wniesione w dniu 2 marca 2022 r. przez FJ i in.**

(Sprawa C-171/22 P)

(2022/C 441/06)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: FJ i in. (przedstawiciel: adwokat J.-N. Louis)

Druga strona postępowania: Europejska Służba Działań Zewnętrznych

Postanowieniem z dnia 5 października 2022 r. Trybunał (siódma izba) odrzucił odwołanie jako oczywiście niedopuszczalne i obciążył skarżących ich własnymi kosztami.

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 15 grudnia 2021 r. w sprawie T-618/20, FZ i in./Komisja, wniesione w dniu 2 marca 2022 r. przez FZ i in.

(Sprawa C-172/22 P)

(2022/C 441/07)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: FZ i in. (przedstawiciel: adwokat J.-N. Louis)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska

Postanowieniem z dnia 5 października 2022 r. Trybunał (siódma izba) odrzucił odwołanie jako oczywiście niedopuszczalne i obciążył skarżących ich własnymi kosztami.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Frankfurt am Main (Niemcy) w dniu 29 lipca 2022 r. – AQ/trendtours Touristik GmbH

(Sprawa C-511/22)

(2022/C 441/08)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Frankfurt am Main

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa i wnosząca apelację: AQ

Strona pozwana i druga strona postępowania apelacyjnego: trendtours Touristik GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 12 ust. 2 zdanie pierwsze dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2302 z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie imprez turystycznych i powiązanych usług turystycznych, zmieniającej rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/83/UE oraz uchylającej dyrektywę Rady 90/314/EWG (zwanej dalej „dyrektywą w sprawie imprez turystycznych”) (!) należy interpretować w ten sposób, że przepis ten przewiduje dodatkowe – w stosunku do przewidzianego w art. 12 ust. 1 dyrektywy w sprawie imprez turystycznych – prawo do rozwiązania umowy, którego skutki prawne występują tylko wtedy, gdy podróżny powoła się na to prawo w swoim oświadczeniu o odstąpieniu od umowy?
- 2) Czy art. 12 ust. 2 dyrektywy w sprawie imprez turystycznych należy interpretować w ten sposób, że obowiązek poniesienia opłaty z tytułu odstąpienia od umowy nie wygasa, gdy w swoim oświadczeniu o odstąpieniu od umowy o udział w imprezie turystycznej podróżny nie podaje powodu lub powód odstąpienia od umowy nie jest związany z niemożliwością do uniknięcia, nadzwyczajną okolicznością?

(!) Dz.U. 2015, L 326, s. 1.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Frankfurt am Main (Niemcy) w dniu 9 sierpnia 2022 r. – PA/trendtours Touristik GmbH

(Sprawa C-529/22)

(2022/C 441/09)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Frankfurt am Main

Strony w postępowaniu głównym

Wnoszący apelację: PA

Druga strona postępowania: trendtours Touristik GmbH

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 12 ust. 2 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2015/2302⁽¹⁾ z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie imprez turystycznych i powiązanych usług turystycznych, zmieniającej rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 i dyrektywę 2001/83/UE oraz uchylającej dyrektywę Rady 90/314/EWG (zwanej dalej „dyrektywą w sprawie imprez turystycznych”) należy interpretować w ten sposób, że przepis ten przewiduje dodatkowe w stosunku do zawartego w art. 12 ust. 1 dyrektywy w sprawie imprez turystycznych prawo do rozwiązania umowy, którego skutki prawne występują tylko wtedy, gdy podróżny, składając oświadczenie o odstąpieniu od umowy, powoła się na niemożliwe do uniknięcia nadzwyczajne okoliczności występujące w miejscu docelowym lub w jego najbliższym sąsiedztwie, które w znaczącym stopniu wpływają na realizację imprezy turystycznej lub transport osób do miejsca docelowego?
- 2) Czy art. 12 ust. 2 dyrektywy w sprawie imprez turystycznych należy interpretować w ten sposób, że obowiązek poniesienia opłaty z tytułu odstąpienia od umowy występuje wtedy, gdy podróżny w swoim oświadczeniu o odstąpieniu od umowy nie podaje powodu i dopiero później uzasadnia odstąpienie od umowy prognozowanymi w momencie odstąpienia od umowy lub istniejącymi w momencie podróży niemożliwymi do uniknięcia nadzwyczajnymi okolicznościami występującymi w miejscu docelowym lub w jego najbliższym sąsiedztwie, które w znaczącym stopniu wpływają na realizację imprezy turystycznej lub transport osób do miejsca docelowego?

⁽¹⁾ Dz.U. 2015, L 326, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (trzecia izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 1 czerwca 2022 r. w sprawie T-523/17, Eleveté Invest Group i in./Komisja i SRB, wniesione w dniu 11 sierpnia 2022 r. przez Araceli García Fernández i in.

(Sprawa C-541/22 P)

(2022/C 441/10)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Araceli García Fernández, Faustino González Parra, Fernando Luis Treviño de Las Cuevas, Juan Antonio Galán Alcázar, Lucía Palazuelo Vallejo-Nágera, Macon, SA, Marta Espejel García, Memphis Investments Ltd, Pedro Alcántara de la Herrán Matorras, Pedro José de Jesús Benito Trebbau López, Pedro Regalado Cuadrado Martínez, María Rosario Mari Juan Domingo (przedstawiciele: B.M. Cremades Román, J. López Useros, S. Cajal Martín i P. Marrodán Lázaro, abogados)

Druga strona postępowania: Eleveté Invest Group, SL, Antonio Bail Cajal, Carlos Sobrini Marín, Edificios 1326 de l'Hospitalet, SL, Juan José Homs Tapias, Anna María Torras Giro, Marbore 2000, SL, Tristán González del Valle, Komisja Europejska, Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB), Królestwo Hiszpanii, Banco Santander, SA

Żądania wnoszących odwołanie

Wnoszący odwołanie wnoszą do Trybunału o:

- (i) przyjęcie złożonego odwołania, dołączonych do niego dokumentów i argumentów przytoczonych na jego poparcie oraz zapoznanie się z nimi;

- (ii) na podstawie art. 256 TFUE, art. 61 statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej i art. 170 regulaminu postępowania przed Trybunałem Sprawiedliwości:
- (a) uchylenie zaskarżonego wyroku Sądu w całości, a pomocniczo uchylenie tego wyroku w części w zakresie wskazanym w pkt III i IV odwołania;
 - (b) uwzględnienie żądań zgodnie z pkt 219 skargi;
 - (c) obciążenie SRB i Komisji Europejskiej kosztami postępowania przed Sądem;
 - (d) obciążenie SRB i Komisji Europejskiej kosztami niniejszego postępowania;
 - (e) z wyjątkiem kwot wynikających z niniejszego postępowania, powiększonych o odsetki za zwłokę dopiero od dnia wydania wyroku, podwyższenie wszystkich kwot należnych wnoszącym odwołanie o odsetki wyrównawcze naliczane od dnia 23 maja 2017 r. (lub pomocniczo od dnia 7 czerwca 2017 r.) do dnia wydania wyroku oraz o odsetki za zwłokę naliczane od dnia wydania wyroku
 - (f) przyznanie wnoszącym odwołanie dodatkowego środka ochrony prawnej, jaki sąd uzna za właściwy z prawnego punktu widzenia.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszący odwołanie kwestionują wyrok Sądu w odniesieniu do jego sentencji i jego wszystkich podstaw prawnych w związku z błędami w stosowaniu i wykładni prawa Unii, niewystarczającym i wewnątrznie sprzecznym uzasadnieniem, błędami w kwalifikacji okoliczności faktycznych, błędami w wynikających z nich skutkach prawnych oraz błędną oceną dowodów.

Na poparcie swoich żądań wnoszący odwołanie podnoszą cztery zarzuty.

Zarzut pierwszy dotyczy błędnej wykładni i błędnego zastosowania art. 18 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014⁽¹⁾ z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniającego rozporządzenie (UE) nr 1093/2010.

W części pierwszej zarzut pierwszy dotyczy błędnej wykładni i błędnego zastosowania art. 18 ust. 1 lit. a) rozporządzenia 806/2014 w odniesieniu do konieczności zapewnienia płynności, naruszenia obowiązku zachowania poufności oraz wykładni zasady dobrej administracji. W drugiej części zarzut ten dotyczy niewystarczającego uzasadnienia i błędnej wykładni art. 18 ust. 1 lit. b) rozporządzenia 806/2014. W tym względzie wnoszący odwołanie podnoszą, że Banco Popular Español nie był niewypłacalny, a SRB dysponowała łagodniejszymi środkami. W trzeciej części zarzut ten dotyczy błędnej wykładni i błędnego zastosowania art. 18 ust. 1 lit. c) rozporządzenia 806/2014.

Zarzut drugi dotyczy błędnej wykładni i błędnego zastosowania art. 20 rozporządzenia 806/2014. W tym względzie wnoszący odwołanie podnoszą błędy w stosowaniu i wykładni art. 20 ust. 1, 5, 7, 9, 10 i 11. Piąta część zarzutu drugiego dotyczy błędnej wykładni i błędnego zastosowania prawa dostępu do akt, jako że rozumowanie Sądu jest sprzeczne z postanowieniami Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i Protokołu dodatkowego do europejskiej Konwencji Praw Człowieka. Część szósta zarzutu drugiego dotyczy naruszeń prawa w odniesieniu do oceny obowiązku uzasadnienia.

Zarzut trzeci dotyczy żądania odszkodowawczego w związku ze stwierdzeniem nieważności zaskarżonej decyzji wraz z potwierdzeniem skutków.

Zarzut czwarty dotyczy błędnej wykładni i błędnego zastosowania rozporządzenia 806/2014 w odniesieniu do żądania zapłaty odszkodowania tytułem odpowiedzialności pozaumownej niezależnej od skargi o stwierdzenie nieważności. Część pierwsza zarzutu czwartego zawiera analizę oczywistego błędu popełnionego przez Sąd przy wykładni motywu 116, art. 88 i 91 rozporządzenia 806/2014 oraz art. 339 TFUE poprzez zastosowanie znacznie niższego standardu ochrony, niż standard ustanowiony przez Unię w odniesieniu do restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji banków. Owa część pierwsza dotyczy również błędnej interpretacji i błędnego zastosowania rozporządzenia 806/2014 wbrew obowiązкови staranności. Wreszcie, część druga zarzutu czwartego dotyczy błędnej wykładni i błędnego zastosowania art. 20 ust. 15 i 16 rozporządzenia 806/2014 oraz braku uzasadnionej odpowiedzi.

(¹) Dz.U. 2014, L 225, s. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 8 czerwca 2022 r. w sprawach połączonych T-363/19 i T-456/19, Zjednoczone Królestwo i ITV/Komisja, wniesione w dniu 16 sierpnia 2022 r. przez Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej

(Sprawa C-555/22 P)

(2022/C 441/11)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (przedstawiciele: L. Baxter, pełnomocnik, P. Baker, QC, i T. Johnston, barrister)

Pozostali uczestnicy postępowania: Komisja Europejska, ITV plc, LSEGH (Luxembourg) Ltd, London Stock Exchange Group Holdings (Italy) Ltd

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i uwzględnienie żądań przedstawionych przez Zjednoczone Królestwo przed Sądem;
- tytułem żądania ewentualnego – uchylenie zaskarżonego wyroku w całości i przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania; oraz
- obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania odwoławczego i postępowania przed Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący je podnosi pięć zarzutów:

Po pierwsze, jego zdaniem Sąd dopuścił się naruszenia prawa krajowego i prawa Unii, ponieważ przeinaczył okoliczności faktyczne sprawy i dokonał ich błędnej kwalifikacji prawnej, stwierdzając, że systemem stanowiącym ramy odniesienia były przepisy brytyjskie dotyczące CFC (controlled foreign companies – kontrolowanych spółek zagranicznych).

Po drugie, Sąd naruszył prawo lub popełnił oczywisty błąd w ocenie orzekając, że przepisy brytyjskie dotyczące CFC przysparzały korzyści. To naruszenie prawa wynika z przeinaczeń i błędnej kwalifikacji okoliczności faktycznych sprawy w odniesieniu do roli, jaką w przepisach brytyjskich dotyczących CFC odgrywały funkcje decyzyjne i zarządcze (significant people functions, zwane dalej „SPF”), a także relacji między rozdziałami 5 i 9 [brytyjskiej ustawy podatkowej].

Po trzecie, Sąd naruszył prawo dokonując oceny celu i selektywności przepisy brytyjskie dotyczące CFC. W zaskarżonym wyroku dopuścił się on szeregu przeinaczeń i oczywistych błędów w rozumieniu roli odgrywanej przez SPF w przepisach brytyjskich dotyczących CFC oraz relacji między rozdziałami 5 i 9 [brytyjskiej ustawy podatkowej]. Nie zarejestrował on również istotnych elementów wystąpienia Zjednoczonego Królestwa na rozprawie i nie ustosunkował się do nich, naruszając w ten sposób obowiązek uzasadnienia.

Po czwarte, Sąd nie ustosunkował się do podniesionego przez Zjednoczone Królestwo argumentu, zgodnie z którym dokonane w wydanej przez Komisję decyzji⁽¹⁾ rozróżnienie między SPF w Zjednoczonym Królestwie a kapitałami powiązаныmi ze Zjednoczonym Królestwem było nieracjonalne, dopuszczając się w ten sposób naruszenia obowiązku uzasadnienia. Ponadto Sąd odrzucił uzasadnienie na gruncie stosowanej praktyki administracyjnej z dwóch powodów związanych z podnoszonym przed nim brakiem dowodów; stanowiło to pominięcie i oczywiste przeinaczenie okoliczności faktycznych przedstawionych Sądowi w materiale dowodowym.

Po piąte, Sąd w swym rozumowaniu dopuścił się oczywistego naruszenia prawa jeśli chodzi o wymóg swobody przedsiębiorczości oraz rozumienie wyroku z dnia 12 września 2006 r., Cadbury Schweppes i Cadbury Schweppes Overseas (C-196/04, EU:C:2006:544), co sprowadza się do pominięcia orzecznictwa wynikającego z tego wyroku. Wyciągnięte przez Sąd w tej kwestii wnioski są obarczone szeregiem błędów. Po pierwsze, opierają się one na błędnym zrozumieniu roli odgrywanej przez SPF w przepisach brytyjskich dotyczących CFC. Po drugie, należy uznać, że Sąd założył, iż przyjęty przez Zjednoczone Królestwo system opiera się wyłącznie na kryterium terytorialnym. Po trzecie, w tej części zaskarżonego wyroku Sąd nie przedstawił istotnych argumentów podniesionych przez Zjednoczone Królestwo w przedmiocie wpływu, jakie miało orzecznictwo wynikające z wyroku Cadbury Schweppes na opracowanie przepisów brytyjskich dotyczących CFC, jak również nie ustosunkował się do tych argumentów.

⁽¹⁾ Decyzja Komisji (UE) 2019/1352 z dnia 2 kwietnia 2019 r. w sprawie pomocy państwa SA.44896 wdrożonej przez Zjednoczone Królestwo [i] dotyczącej zwolnienia podatkowego dla finansowania grup kontrolowanych spółek zagranicznych (Dz.U. 2019 L 216, s. 1)

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 8 czerwca 2022 r. w sprawach połączonych T-363/19 i T-456/19, Zjednoczone Królestwo i ITV/Komisja, wniesione w dniu 17 sierpnia 2022 r. przez ITV

(Sprawa C-556/22 P)

(2022/C 441/12)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: ITV plc (przedstawiciele: J. Lesar, Solicitor, i K. Beal, QC)

Pozostali uczestnicy postępowania: Komisja Europejska, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, LSEGH (Luxembourg) Ltd, London Stock Exchange Group Holdings (Italy) Ltd

Żądania wnoszącego odwołanie

- Uchylenie zaskarżonego wyroku;
- uchylenie pkt 2 i 4 sentencji zaskarżonego wyroku;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji (UE) 2019/1352 z dnia 2 kwietnia 2019 r. w sprawie pomocy państwa SA.44896 wdrożonej przez Zjednoczone Królestwo [i] dotyczącej zwolnienia podatkowego dla finansowania grup kontrolowanych spółek zagranicznych⁽¹⁾ oraz
- obciążenie Komisji kosztami postępowania przed Trybunałem i Sądem.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie odwołania wnoszący je podnosi cztery zarzuty.

Po pierwsze, jego zdaniem Sąd naruszył prawo lub popełnił oczywisty błąd w ocenie stwierdzając, że Komisja nie popełniła błędu w wyborze systemu stanowiącego ramy odniesienia dla przeprowadzenia analizy tego, czy doszło do naruszenia ustanowionych w art. 107 i 108 TFUE zasad regulujących dziedzinę pomocy państwa.

Po drugie, Sąd naruszył prawo lub popełnił oczywisty błąd w ocenie stwierdzając, że rozpatrywane zwolnienia funkcjonowały jako odstępstwo od ogólnego systemu opodatkowania dotyczącego CFC (controlled foreign companies – kontrolowanych spółek zagranicznych) i przysporzyły w ten sposób selektywnej korzyści jedynie części będących podatnikami spółek, które w braku tego przysporzenia znajdowałyby się w porównywalnej sytuacji.

Po trzecie, Sąd naruszył prawo lub popełnił oczywisty błąd w ocenie stwierdzając, że te zwolnienia, nawet jeśli przysparzają selektywnej korzyści (*quod non*), nie mogą być uzasadnione na gruncie stosowanej praktyki administracyjnej.

Po czwarte, Sąd naruszył prawo nie interpretując i nie stosując prawidłowo orzecznictwa wynikającego wyrok z dnia 12 września 2006 r., *Cadbury Schweppes i Cadbury Schweppes Overseas* (C-196/04, EU:C:2006:544), zarówno podczas analizy kwestii ram odniesienia czy też korzyści selektywnej, jak też kwestii tego, czy dane zwolnienia (lub zwolnienie) mogą być uzasadnione na gruncie art. 49 TFUE ze względu na cel ochrony swobody przedsiębiorczości. Ponadto tytułem ewentualnym wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd nie uzasadnił w wystarczający sposób wniosków wyciągniętych przezeń w tej kwestii.

(¹) Dz.U. 2019, L 216, s. 1.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Consiglio di Stato (Włochy)
w dniu 19 sierpnia 2022 r. – Autorità di Regolazione per Energia Reti e Ambiente
(ARERA)/Fallimento Esperia SpA, Gestore dei Servizi Energetici SpA – GSE**

(Sprawa C-558/22)

(2022/C 441/13)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Consiglio di Stato

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Autorità di Regolazione per Energia Reti e Ambiente (ARERA)

Druga strona postępowania: Fallimento Esperia SpA, Gestore dei Servizi Energetici SpA – GSE

Pytanie prejudycjalne

Czy:

- artykuł 18 TFUE w części, w której zakazuje wszelkiej dyskryminacji ze względu na przynależność państwową w zakresie zastosowania traktatów;
- artykuły 28 i 30 TFUE w części, w której przewidują zniesienie ceł przywozowych oraz środków o równoważnym skutku;
- artykuł 110 TFUE w części, w której zakazuje nakładania na produkty importowane podatków wewnętrznych wyższych od tych, które zostają nałożone bezpośrednio lub pośrednio na podobne produkty krajowe
- artykuł 34 TFUE w części, w której zakazuje stosowania środków mających skutek równoważny z ograniczeniami ilościowymi w przywozie;
- artykuły 107 i 108 TFUE, w części, w której zakazują wdrażania niezgłoszonego Komisji i niezgodnego z rynkiem wewnętrznym środka o charakterze pomocy państwa;
- dyrektywa 2009/28/WE (¹), w części, w której ma na celu promowanie wewnątrzspółnotowego handlu zieloną energią elektryczną, sprzyjając również promowaniu zdolności produkcyjnych poszczególnych państw członkowskich,

sprzeciwiają się przepisowi prawa krajowego, takiemu jak opisany powyżej, nakładającemu na importerów zielonej energii elektrycznej obciążenie finansowe, które nie ma zastosowania względem krajowych producentów tego samego produktu?

- (¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/28/WE z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie promowania stosowania energii ze źródeł odnawialnych i w następstwie uchylająca dyrektywy 2001/77/WE oraz 2003/30/WE (Dz.U. 2009, L 140, s. 16).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Commissione tributaria regionale per Friuli Venezia Giulia (Włochy) w dniu 23 sierpnia 2022 r. – Ferriere Nord SpA i in./Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Agenzia delle entrate – Riscossione

(Sprawa C-560/22)

(2022/C 441/14)

Język postępowania: włoski

Sąd odsyłający

Commissione tributaria regionale per Friuli Venezia Giulia

Strony w postępowaniu głównym

Strona wnosząca odwołanie: Ferriere Nord SpA, SIAT – Società Italiana Acciai Trafilati SpA, Acciaierie di Verona SpA

Druga strona postępowania: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato, Agenzia delle entrate – Riscossione

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 5a, dekretu z mocą ustawy nr 1 z dnia 24 stycznia 2012 r. (zmienionego ustawą przekształcającą nr 27 z dnia 24 marca 2012 r.) – którym dodano do art. 10 ustawy 287/1990 ustępy 7b i 7c – zgodnie z którymi działalność instytucjonalna Autorità garante della concorrenza e del mercato (organu ochrony konkurencji i rynku, Włochy) jest finansowana wyłącznie ze „składki” nakładanej jedynie na spółki kapitałowe (włoskie lub zagraniczne, w przypadku gdy posiadają one oddziały we Włoszech ze stałą reprezentacją podlegające obowiązkowi wpisu do rejestru handlowego) o łącznych przychodach przekraczających 50 mln euro i w związku z tym nie wpływa w sposób sprawiedliwy i proporcjonalny na wszystkie podmioty działające na rynku, na rzecz których (oprócz konsumentów) prowadzona jest działalność urzędu, może być interpretowany w sposób zgodny z prawem Unii, w szczególności:

- artykułem 4 ust. 3 TUE (zasada lojalnej współpracy);
- podstawowymi zasadami rynku wewnętrznego (w tym prawem do przedsiębiorczości i swobodą przepływu kapitału);
- artykułami 101, 102 i 103 TFUE;
- rozporządzeniem Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu WE (¹) (obecnie art. 101 i 102 TFUE);
- dyrektywą Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1 z dnia 11 grudnia 2018 r. mającą na celu nadanie organom ochrony konkurencji państw członkowskich uprawnień w celu skuteczniejszego egzekwowania prawa i zapewnienia należytego funkcjonowania rynku wewnętrznego (²) (w szczególności motywami 1, 6, 8, 17, 26, art. 1 ust. 1, art. 2 nr 10, art. 5 ust. 1);

odczytywanymi w świetle art. 17 ust. 1 (prawo własności), 20 (równość wobec prawa), 21 ust. 1 (równe traktowanie), 52 ust. 1 (zasada proporcjonalności) Karty Praw Podstawowych Unii Europejskiej;

i należy go zatem interpretować w ten sposób, [że] przepisy krajowe zawarte w art. 5a dekretu z mocą ustawy nr 1 z dnia 24 stycznia 2012 r. (w brzmieniu zmienionym ustawą przekształcającą nr 27 z dnia 24 marca 2012 r.) – którym do art. 10 ustawy 287/1990 dodano ustępy 7b i 7c – naruszają prawo Unii w wyżej wymienionym zakresie?

⁽¹⁾ Dz.U. 2003, L 1, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. 2019, L 11, s. 3.

Odwołanie od wyroku Sądu (druga izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 8 czerwca 2022 r. w sprawach połączonych T-363/19 i T-456/19, Zjednoczone Królestwo i ITV/Komisja, wniesione w dniu 25 sierpnia 2022 r. przez LSEGH (Luxembourg) Ltd, London Stock Exchange Group Holdings (Italy) Ltd.

(Sprawa C-564/22 P)

(2022/C 441/15)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: LSEGH (Luxembourg) Ltd, London Stock Exchange Group Holdings (Italy) Ltd (przedstawiciele: A. von Bonin, Rechtsanwalt, O.W. Brouwer and A. Pliego Selie, advocaten)

Pozostali uczestnicy postępowania: Komisja Europejska, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, ITV plc

Żądania wnoszących odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku,
- wydanie ostatecznego rozstrzygnięcia i stwierdzenie nieważności decyzji Komisji (UE) 2019/1352 z dnia 2 kwietnia 2019 r. w sprawie pomocy państwa SA.44896 wdrożonej przez Zjednoczone Królestwo [i] dotyczącej zwolnienia podatkowego dla finansowania grup kontrolowanych spółek zagranicznych ⁽¹⁾ (zwanej dalej „sporną decyzją”);
- tytułem żądania ewentualnego, przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania zgodnie z wyrokiem Trybunału; oraz
- obciążenie Komisji kosztami niniejszego postępowania oraz kosztami postępowania przed Sędem, w tym kosztami poniesionymi przez uczestników mogących dołączyć do sprawy w charakterze interwenientów.

Zarzuty i główne argumenty

Wnoszące odwołanie podnoszą na jego poparcie pięć zarzutów:

Po pierwsze, Sąd naruszył prawo, ponieważ przeinaczył prawo krajowe i pominął materiał dowodowy dotyczący określenia jako systemu stanowiącego ramy odniesienia przepisów składających się na brytyjski system podatkowy dotyczący CFC (controlled foreign companies – kontrolowanych spółek zagranicznych), zawartych w rozdziale 9A Taxation (International and Other Provisions) Act 2010 (brytyjskiej ustawy podatkowej z 2010 r. ustanawiającej przepisy międzynarodowe i inne, zwanej dalej „TIOPA”), nie zaś – brytyjskiego systemu opodatkowania spółek, którego te przepisy stanowią integralną część.

Po drugie, nawet przy założeniu, że systemem stanowiącym ramy odniesienia są przepisy brytyjskie dotyczące CFC, Sąd dopuścił się naruszenia prawa przy określaniu celu tego systemu stanowiącego ramy odniesienia i, w konsekwencji, popełnił błąd, przyjmując, że uregulowania zawarte w rozdziale 5 przepisów brytyjskich dotyczących CFC określają „normalne” opodatkowanie zysków finansowych nieprzeznaczonych do obrotu, efektem czego przewidziane w rozdziale 9 części 9A TIOPA „zwolnienie podatkowe dla finansowania grup” przysparza „korzyści”.

Po trzecie, Sąd naruszył prawo w zakresie dotyczącym stwierdzenia selektywnej korzyści. W szczególności Sąd dopuścił się tego naruszenia prawa błędnie stwierdzając, że podmioty gospodarcze, które mogły skorzystać ze „zwolnienia podatkowego dla finansowania grup” przewidzianego w rozdziale 9 części 9A TIOPA, znajdowały się w sytuacji prawnej i faktycznej porównywalnej z sytuacją przedsiębiorstw, które nie były objęte tym zwolnieniem.

Po czwarte, Sąd naruszył art. 263 TFUE i art. 296 TFUE, ponieważ nie ustosunkował się do podniesionych przed nim zarzutów i uchybił ciążącemu na nim obowiązkowi uzasadnienia, zastępując uzasadnienie zawarte przez Komisję w spornej decyzji własnym uzasadnieniem.

Po piąte, Sąd naruszył prawo, stwierdzając, że „zwolnienie podatkowe dla finansowania grup” przewidziane w rozdziale 9 części 9A TIOPA nie jest uzasadnione charakterem lub ogólną strukturą systemu stanowiącego ramy odniesienia.

(¹) Dz.U. 2019 L 216, s. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof (Austria) w dniu 26 sierpnia 2022 r. – Verein für Konsumenteninformation gegen Sofatutor GmbH

(Sprawa C-565/22)

(2022/C 441/16)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Verein für Konsumenteninformation

Druga strona postępowania: Sofatutor GmbH

Pytania prejudycjalne

Czy art. 9 ust. 1 dyrektywy 2011/83 (¹) należy interpretować w ten sposób, że w przypadku „automatycznego przedłużenia” [art. 6 ust. 1 lit. o) dyrektywy] umowy zawartej na odległość konsumentowi przysługuje ponownie prawo do odstąpienia od umowy?

(¹) Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE z dnia 25 października 2011 r. w sprawie praw konsumentów, zmieniająca dyrektywę Rady 93/13/EWG i dyrektywę 1999/44/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz uchylająca dyrektywę Rady 85/577/EWG i dyrektywę 97/7/WE Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. 2011, L 304, S. 64).

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 15 czerwca 2022 r. w sprawie T-531/16, Dumitrescu i Schwarz/Komisja, wniesione w dniu 25 sierpnia 2022 r. przez Vasile'a Dumitrescu, Guida Schwarza

(Sprawa C-567/22 P)

(2022/C 441/17)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Vasile Dumitrescu, Guido Schwarz (przedstawiciele: L. Levi, J.-N. Louis, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Parlament Europejski, Rada Unii Europejskiej

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnoszą do Trybunału o:

— uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 15 czerwca 2022 r. w sprawie T-531/16, Dumitrescu i Schwarz/Komisja;

- rozstrzygnięcie niniejszego sporu przez Trybunał w taki sposób, że stwierdzi on zasadność skargi skarżących w pierwszej instancji;
- obciążenie strony pozwanej całością kosztów postępowania w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu odwołania wnoszący je podnoszą trzy zarzuty.

Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia art. 45 TFUE, do jakiego miało dojść w ocenie wnoszących odwołanie, naruszenia przez Sąd obowiązku uzasadnienia, błędu w zakresie kwalifikacji prawnej oraz przeinaczenia akt sprawy.

Zarzut drugi dotyczy naruszenia celu art. 8 załącznika VII do regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej, naruszenia ogólnej zasady prawa urzędnika do utrzymywania stosunków osobistych z miejscem jego głównych interesów, naruszenia art. 7 i 8 karty praw podstawowych oraz przeinaczenia akt sprawy.

Zarzut trzeci dotyczy naruszenia zasady równego traktowania.

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 15 czerwca 2022 r. w sprawie T-532/16, YT i YU/Komisja, wniesione w dniu 25 sierpnia 2022 r. przez YT i YU

(Sprawa C-568/22 P)

(2022/C 441/18)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: YT, YU (przedstawiciele: L. Levi, J.-N. Louis, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, Parlament Europejski, Rada Unii Europejskiej

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnoszą do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 15 czerwca 2022 r. w sprawie T-532/16, YT i YU /Komisja;
- rozstrzygnięcie niniejszego sporu przez Trybunał w taki sposób, że stwierdzi on zasadność skargi skarżących w pierwszej instancji;
- obciążenie strony pozwanej całością kosztów postępowania w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu odwołania wnoszący je podnoszą dwa zarzuty.

Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia art. 45 TFUE, do jakiego miało dojść w ocenie wnoszących odwołanie, naruszenia przez Sąd obowiązku uzasadnienia, błędu w zakresie kwalifikacji prawnej oraz przeinaczenia akt sprawy.

Zarzut drugi dotyczy naruszenia celu art. 8 załącznika VII do regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej i naruszenia ogólnej zasady proporcjonalności.

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 15 czerwca 2022 r. w sprawie T-533/16, YV i in./Komisja, wniesione w dniu 25 sierpnia 2022 r. przez YV

(Sprawa C-569/22 P)

(2022/C 441/19)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: YV (przedstawiciele: L. Levi, J.-N. Louis, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska, YW, YZ, Parlament Europejski, Rada Unii Europejskiej

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 15 czerwca 2022 r. w sprawie T-533/16, YV i in./Komisja;
- rozstrzygnięcie niniejszego sporu przez Trybunał w taki sposób, że stwierdzi on zasadność skargi wnoszącego odwołanie w pierwszej instancji;
- obciążenie strony pozwanej całością kosztów postępowania w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu odwołania wnoszący je podnosi dwa zarzuty.

Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia art. 45 TFUE, do jakiego miało dojść w ocenie wnoszącego odwołanie, naruszenia przez Sąd obowiązku uzasadnienia, błędu w zakresie kwalifikacji prawnej oraz przeinaczenia akt sprawy.

Zarzut drugi dotyczy naruszenia celu art. 8 załącznika VII do regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej i naruszenia ogólnej zasady proporcjonalności.

Odwołanie od wyroku Sądu (ósma izba) wydanego w dniu 15 czerwca 2022 r. w sprawie T-545/16, YY i ZA/Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej, wniesione w dniu 25 sierpnia 2022 r. przez ZA

(Sprawa C-570/22 P)

(2022/C 441/20)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: ZA (przedstawiciele: L. Levi, J.-N. Louis, adwokaci)

Druga strona postępowania: Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej, YY, Parlament Europejski, Rada Unii Europejskiej

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 15 czerwca 2022 r. w sprawie T-545/16, YY i ZA/ Trybunał Sprawiedliwości;
- rozstrzygnięcie niniejszego sporu przez Trybunał w taki sposób, że stwierdzi on zasadność skargi wnoszącego odwołanie w pierwszej instancji;

— obciążenie strony pozwanej całością kosztów postępowania w obu instancjach.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu odwołania wnoszący je podnosi dwa zarzuty.

Zarzut pierwszy dotyczy naruszenia art. 45 TFUE, do jakiego miało dojść w ocenie wnoszącego odwołanie, naruszenia przez Sąd obowiązku uzasadnienia, błędu w zakresie kwalifikacji prawnej oraz przeinaczenia akt sprawy.

Zarzut drugi dotyczy naruszenia celu art. 8 załącznika VII do regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej i naruszenia ogólnej zasady proporcjonalności.

Odwołanie od wyroku Sądu (dziesiąta izba) wydanego w dniu 29 czerwca 2022 r. w sprawie T-337/20 Hochmann Marketing GmbH/Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, wniesione w dniu 29 sierpnia 2022 r. przez Hochmann Marketing GmbH

(Sprawa C-575/22 P)

(2022/C 441/21)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Hochmann Marketing GmbH (przedstawiciel: adwokat J. Jennings)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

Postanowieniem z dnia 10 października 2022 r. wiceprezes Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej uznał odwołanie za niedopuszczalne i obciążył wnoszącą odwołanie jej własnymi kosztami.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landgericht Frankfurt am Main (Niemcy) w dniu 1 września 2022 r. – flightright GmbH/TAP Portugal

(Sprawa C-578/22)

(2022/C 441/22)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landgericht Frankfurt am Main

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca i strona wnosząca odwołanie: flightright GmbH

Strona pozwana i druga strona postępowania odwoławczego: TAP Portugal

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 4 ust. 3 w związku z art. 2 lit. j) rozporządzenia (WE) nr 261/2004⁽¹⁾ w związku z art. 3 ust. 2 tego rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że pasażer musi zawsze stawić się na odprawę pasażerów – względnie do wejścia na pokład – zgodnie z wymogami i w czasie określonym uprzednio przez przewoźnika lotniczego, organizatora wycieczek lub autoryzowane biuro podróży, lub, jeżeli czas nie został określony, nie później niż 45 minut przed ogłoszoną godziną odlotu, a także zgodnie z art. 2 lit. j) rozporządzenia nr 261/2004 na warunkach określonych w art. 3 ust. 2 rozporządzenia?

2) W przypadku udzielenia przez Trybunał odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze:

Czy art. 4 ust. 3 w związku z art. 2 lit. j) rozporządzenia nr 261/2004 należy interpretować w ten sposób, że odmowa przyjęcia pasażera na pokład wbrew jego woli może zostać wyrażona przez umownego przewoźnika lotniczego wobec pasażera również ze skutkiem wobec obsługującego przewoźnika lotniczego, który zawarł z nim umowę o wspólnej obsłudze połączeń dotyczącą tego lotu?

(¹) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. ustanawiające wspólne zasady odszkodowania i pomocy dla pasażerów w przypadku odmowy przyjęcia na pokład albo odwołania lub dużego opóźnienia lotów, uchylającego rozporządzenie (EWG) nr 295/91 (Dz.U. 2004, L 46, s. 1).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Verwaltungsgericht Köln (Niemcy) w dniu 2 września 2022 r. – Die Länderbahn GmbH DLB i in./Bundesrepublik Deutschland

(Sprawa C-582/22)

(2022/C 441/23)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Verwaltungsgericht Köln

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Die Länderbahn GmbH DLB, Prignitzer Eisenbahn GmbH, Ostdeutsche Eisenbahn, Ostseeland Verkehrs GmbH

Druga strona postępowania: Bundesrepublik Deutschland

Uczestnik postępowania: DB Netz AG

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 56 ust. 1, 6 i 9 dyrektywy 2012/34/UE (¹) należy interpretować w ten sposób, że system pobierania opłat może być odpowiednim przedmiotem skargi do organu regulacyjnego także wtedy, gdy upłynął już okres ważności opłaty, która ma być poddana kontroli (skarga na tzw. starą opłatę)?
- 2) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytanie pierwsze: czy art. 56 ust. 1, 6 i 9 dyrektywy 2012/34/UE należy interpretować w ten sposób, że organ regulacyjny może w przypadku kontroli ex post starych opłat uznać je za bezskuteczne ze skutkiem ex tunc?
- 3) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytania pierwsze i drugie: czy wykładnia art. 56 ust. 1, 6 i 9 dyrektywy 2012/34/UE dopuszcza uregulowanie krajowe, które wyłącza możliwość kontroli ex post starych opłat ze skutkiem ex tunc?
- 4) W przypadku udzielenia odpowiedzi twierdzącej na pytania pierwsze i drugie: czy art. 56 ust. 9 dyrektywy 2012/34/UE należy interpretować w ten sposób, że przewidziane w nim działania właściwego organu regulacyjnego w celu naprawy sytuacji po stronie skutków prawnych otwierają również co do zasady możliwość nakazania zarządcy infrastruktury zwrotu opłat pobranych niezgodnie z prawem, mimo że roszczenia o zwrot między przedsiębiorstwem kolejowym a zarządcą infrastruktury mogą być dochodzone na drodze cywilnoprawnej?

5) W przypadku udzielenia odpowiedzi przeczącej na pytanie pierwsze lub drugie: czy prawo do skargi do organu regulacyjnego na stare opłaty wynika w każdym razie z art. 47 ust. 1 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej i art. 19 ust. 1 akapit drugi Traktatu o Unii Europejskiej (TUE), jeżeli w braku rozpatrzenia skargi przez organ regulacyjny zwrot bezprawnie pobranych starych opłat jest wykluczony na podstawie przepisów krajowego prawa cywilnego zgodnie z orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości w sprawie C-489/15⁽²⁾ (wyrok z dnia 9 listopada 2017 r.)?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/34/UE z dnia 21 listopada 2012 r. w sprawie utworzenia jednolitego europejskiego obszaru kolejowego (Dz.U. 2012, L 343, s. 32).

⁽²⁾ EU:C:2017:834, CTL Logistics.

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesgerichtshof (Niemcy)
w dniu 5 września 2022 r. – QM/Kiwi Tours GmbH**

(Sprawa C-584/22)

(2022/C 441/24)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Bundesgerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa i strona wnosząca skargę rewizyjną: QM

Strona pozwana i druga strona postępowania rewizyjnego: Kiwi Tours GmbH

Pytania prejudycjalne

Czy art. 12 ust. 2 dyrektywy (UE) 2015/2302⁽¹⁾

- 1) należy interpretować w ten sposób, że dla oceny prawa do rozwiązania umowy istotne są tylko te nieuniknione i nadzwyczajne okoliczności, które wystąpiły do momentu rozwiązania umowy,
- 2) czy w ten sposób, że należy uwzględnić również nieuniknione i nadzwyczajne okoliczności, które faktycznie wystąpią po rozwiązaniu umowy, ale jeszcze przed zaplanowanym rozpoczęciem imprezy turystycznej?

⁽¹⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 listopada 2015 r. w sprawie imprez turystycznych i powiązanych usług turystycznych, zmieniająca rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 i dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/83/UE oraz uchylająca dyrektywę Rady 90/314/EWG (Dz.U. 2015, L 326, s. 1)

**Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 6 lipca
2022 r. w sprawie T-388/19, Puigdemont i Casamajó i Comín i Oliveres/Parlament Europejski,
wniesione w dniu 16 września 2022 r. przez Carlesa Puigdemonta i Casamaję i Antoniego Comína
i Oliveresa**

(Sprawa C-600/22 P)

(2022/C 441/25)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Carles Puigdemont i Casamajó i Antoni Comín i Oliveres (przedstawiciele: P. Bekaert, S. Bekaert, advocaten, i G. Boye, abogado)

Druga strona postępowania: Parlament Europejski, Królestwo Hiszpanii

Żądania wnoszących odwołanie

Wnoszący odwołanie wnoszą do Trybunału o:

- uchylenie zaskarżonego wyroku,
- przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania lub, tytułem żądania ewentualnego, stwierdzenie nieważności zaskarżonych aktów; oraz
- obciążenie Parlamentu i Królestwa Hiszpanii kosztami postępowania lub, ewentualnie, orzeczenie, że rozstrzygnięcie o kosztach nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie niniejszego odwołania wnoszące je podnoszą cztery zarzuty:

Po pierwsze, Sąd naruszył prawo oraz art. 263 TFUE, a tym samym art. 47 Karty praw podstawowych, stwierdzając, że fakt, iż Parlament uniemożliwił wnoszącym odwołanie objęcie ich mandatu, wzięcie udziału w jego posiedzeniach i wykonywanie ich mandatu od dnia 2 lipca 2019 r., nie wynika z odmowy uznania przez Parlament posiadania przez wnoszących odwołanie statusu posłów do Parlamentu Europejskiego, odzwierciedlonej w instrukcji z dnia 29 maja 2019 r. i w piśmie z dnia 27 czerwca 2019 r., a tym samym, że zaskarżone akty nie zmieniły sytuacji prawnej wnoszących odwołanie.

Zgodnie z art. 12 aktu z 1976 r. ⁽¹⁾.. do Parlamentu należy rozstrzyganie sporów, jakie mogą wyniknąć na tle postanowień aktu z 1976 r., którego art. 1 ust. 3 stanowi istotny przepis. W wyroku *Donnici* ⁽²⁾ błędnie zinterpretowano podział kompetencji między władzami krajowymi a Parlamentem, o którym mowa w art. 12 aktu z 1976 r., w odniesieniu do kompetencji przyznanych Parlamentowi. W każdym wypadku wnoszący odwołanie mieli prawo do objęcia mandatu w oczekiwaniu na decyzję dotyczącą sporu, w który wdali się z Parlamentem, w związku z czym Sąd naruszył prawo, orzekając w zaskarżonym wyroku, że zaskarżone akty nie zmieniły sytuacji wnoszących odwołanie.

Sąd naruszył prawo, stwierdzając, że decyzja o odmowie zainicjowania działań w celu potwierdzenia przywilejów i immunitetów wnoszących odwołanie na podstawie art. 8 regulaminu Parlamentu Europejskiego nie jest aktem podlegającym zaskarżeniu.

Sąd naruszył prawo, twierdząc, że wnoszący odwołanie nie zwrócili się do Parlamentu Europejskiego o ochronę ich przywilejów i immunitetów na podstawie art. 7 i 9 regulaminu Parlamentu Europejskiego.

⁽¹⁾ Akt dotyczący wyborów posłów do Parlamentu Europejskiego w powszechnych wyborach bezpośrednich (Dz.U. 1976, L 278, s. 5), załączony do decyzji Rady 76/787/EWWiS, EWG, Euratom z dnia 20 września 1976 r. (Dz.U. 1976, L 278, s. 1), zmieniony decyzją Rady 2002/772/WE, Euratom z dnia 25 czerwca i 23 września 2002 r. (Dz.U. 2002, L 283, s. 1) [tłumaczenie nieoficjalne].

⁽²⁾ Wyrok z dnia 30 kwietnia 2009 r., Włochy i *Donnici*/Parlament (C-393/07 i C-9/08, EU:C:2009:275).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesverwaltungsgericht
Tirol (Austria) w dniu 19 września 2022 r. – Umweltverband WWF Österreich i in./Tiroler
Landesregierung**

(Sprawa C-601/22)

(2022/C 441/26)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesverwaltungsgericht Tirol

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Umweltverband WWF Österreich, ÖKOBÜRO – Allianz der Umweltbewegung, Naturschutzbund Österreich, Umweltdachverband, Wiener Tierschutzverein

Druga strona postępowania: Tiroler Landesregierung

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 12 w związku z załącznikiem IV do dyrektywy 92/43/EWG ⁽¹⁾, w wersji ostatnio zmienionej dyrektywą 2013/17/UE ⁽²⁾, zgodnie z którym wilk podlega systemowi ścisłej ochrony, narusza „zasadę równego traktowania państw członkowskich” zawartą w art. 4 ust. 2 TUE, jeśli populacje w kilku państwach członkowskich podlegają odstępstwom od tego systemu, ale dla Austrii nie przewidziano odpowiedniego odstępstwa?
- 2) Czy art. 16 ust. 1 dyrektywy 92/43/EWG, w wersji ostatnio zmienionej dyrektywą 2013/17/UE, który stanowi, że odstępstwo od systemu ścisłej ochrony wilków jest dopuszczalne tylko wtedy, gdy m.in. populacje danego gatunku pozostają we „właściwym stanie ochrony” w ich „naturalnym zasięgu” pomimo odstępstwa, należy interpretować w ten sposób, że właściwy stan ochrony musi być utrzymany lub przywrócony nie w odniesieniu do terytorium państwa członkowskiego, lecz w naturalnym zasięgu populacji, który może obejmować znacząco większy, transgraniczny region biogeograficzny?
- 3) Czy art. 16 ust. 1 lit. b) dyrektywy 92/43/EWG, w wersji ostatnio zmienionej dyrektywą 2013/17/UE, należy interpretować w ten sposób, że oprócz bezpośredniej szkody wyrządzonej przez konkretnego wilka do „poważnej szkody” należy zaliczyć również pośrednią (przyszłą) szkodę „ekonomiczną”, której nie można przypisać konkretnemu wilkowi?
- 4) Czy art. 16 ust. 1 dyrektywy 92/43/EWG, w wersji ostatnio zmienionej dyrektywą 2013/17/UE, należy interpretować w ten sposób, że „zadowalającą alternatywę” należy badać wyłącznie na podstawie faktycznej wykonalności, w świetle przeważających w kraju związkowym Tyrol struktur topograficznych, lokalnej gospodarki pasterskiej i gospodarstw rolnych, czy też należy ją badać również na podstawie kryteriów ekonomicznych?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 92/43/EWG z dnia 21 maja 1992 r. w sprawie ochrony siedlisk przyrodniczych oraz dzikiej fauny i flory (Dz.U. 1992, L 206, s. 7).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 2013/17/UE z dnia 13 maja 2013 r. dostosowująca niektóre dyrektywy w dziedzinie środowiska w związku z przystąpieniem Republiki Chorwacji (Dz.U. 2013, L 158, s. 193).

SĄD

Skarga wniesiona w dniu 19 sierpnia 2022 r. – Sberbank of Russia/Komisja i SRB

(Sprawa T-525/22)

(2022/C 441/27)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sberbank of Russia OAO (Moskwa, Rosja) (przedstawiciele: D. Rovetta, M. Campa, M. Pirovano, M. Moretto i V. Villante, lawyers)

Strona pozwana: Komisja Europejska i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji SRB/EES/2022/21 w sprawie przyjęcia programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do Sberbank d.d., wydanej przez Jednolitą Radę ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji w dniu 1 marca 2022 r., wraz ze sprawozdaniem z wyceny 1 wydanym przez Jednolitą Radę ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji w dniu 27 lutego 2022 r. oraz sprawozdaniem z wyceny 2 wydanym przez Jednolitą Radę ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji w dniu 27 lub 28 lutego 2022 r.;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej (UE) 2022/948 z dnia 1 marca 2022 r. zatwierdzającej program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji Sberbank d.d.⁽¹⁾;
- obciążenie Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji oraz Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia istotnych wymogów proceduralnych.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia, art. 296 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i art. 41 ust. 2 lit. c) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz naruszenia prawa do skutecznej ochrony sądowej i art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
3. Zarzut trzeci dotyczący oczywistego błędu w ocenie przy ogólnej ocenie warunków związanych z programem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz naruszenia art. 6 rozporządzenia (UE) nr 806/2014⁽²⁾, a także naruszenia art. 39 dyrektywy 2014/59/UE⁽³⁾ i naruszenia podstawowego prawa własności i swobody prowadzenia działalności gospodarczej.

⁽¹⁾ Dz.U. 2022 L 164, s. 65.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. 2014 L 225, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173, s. 190).

Skarga wniesiona w dniu 20 sierpnia 2022 r. – Sberbank of Russia/Komisja i SRB**(Sprawa T-526/22)**

(2022/C 441/28)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Sberbank of Russia OAO (Moskwa, Rosja) (przedstawiciele: D. Rovetta, M. Campa, M. Pirovano, M. Moretto i V. Villante, lawyers)

Strona pozwana: Komisja Europejska i Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji SRB/EES/2022/20 w sprawie przyjęcia programu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do Sberbank d.d., wydanej przez Jednolitą Radę ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji w dniu 1 marca 2022 r., wraz ze sprawozdaniem z wyceny 1 wydanym przez Jednolitą Radę ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji w dniu 27 lutego 2022 r. oraz sprawozdaniem z wyceny 2 wydanym przez Jednolitą Radę ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji w dniu 27 lub 28 lutego 2022 r.;
- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji Europejskiej (UE) 2022/947 z dnia 1 marca 2022 r. zatwierdzającej program restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji Sberbank banku d.d.⁽¹⁾;
- obciążenie Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji oraz Komisji Europejskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia istotnych wymogów proceduralnych.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia, art. 296 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i art. 41 ust. 2 lit. c) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz naruszenia prawa do skutecznej ochrony sądowej i art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
3. Zarzut trzeci dotyczący oczywistego błędu w ocenie przy ogólnej ocenie warunków związanych z programem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz naruszenia art. 6 rozporządzenia (UE) nr 806/2014⁽²⁾, a także naruszenia art. 39 dyrektywy 2014/59/UE⁽³⁾ i naruszenia podstawowego prawa własności i swobody prowadzenia działalności gospodarczej.

⁽¹⁾ Dz.U. 2022 L 164, s. 63.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. 2014 L 225, s. 1).

⁽³⁾ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE z dnia 15 maja 2014 r. ustanawiająca ramy na potrzeby prowadzenia działań naprawczych oraz restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do instytucji kredytowych i firm inwestycyjnych oraz zmieniająca dyrektywę Rady 82/891/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2001/24/WE, 2002/47/WE, 2004/25/WE, 2005/56/WE, 2007/36/WE, 2011/35/UE, 2012/30/UE i 2013/36/EU oraz rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 i (UE) nr 648/2012 (Dz.U. L 173, s. 190).

Skarga wniesiona w dniu 22 sierpnia 2022 r. – Sberbank of Russia/SRB**(Sprawa T-527/22)**

(2022/C 441/29)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Sberbank of Russia OAO (Moskwa, Rosja) (przedstawiciele: D. Rovetta, M. Campa, M. Pirovano, M. Moretto i V. Villante, lawyers)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (SRB)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji (SRB/EES/2022/19) w sprawie warunków restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji w odniesieniu do Sberbank Europe AG, wydanej przez Jednolitą Radę ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji w dniu 1 marca 2022 r., wraz ze sprawozdaniem z wyceny 1 wydanym przez Jednolitą Radę ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji w dniu 27 lutego 2022 r.;
- obciążenie Jednolitej Rady ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzy zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia istotnych wymogów proceduralnych.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia obowiązku uzasadnienia, art. 296 TFUE i art. 41 ust. 2 lit. c) Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz naruszenia prawa do skutecznej ochrony sądowej i art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.
3. Zarzut trzeci dotyczący oczywistego błędu w ocenie przy ogólnej ocenie warunków związanych z programem restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz naruszenia art. 6, 14 i 18 rozporządzenia (UE) nr 806/2014⁽¹⁾, a także naruszenia podstawowego prawa własności i swobody prowadzenia działalności gospodarczej.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010 (Dz.U. 2014 L 225, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 23 września 2022 r. – Polaroid IP/EUIPO – Klimeck (Przedstawienie kwadratu w prostokącie)**(Sprawa T-591/22)**

(2022/C 441/30)

*Język skargi: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Polaroid IP BV (Amsterdam, Niderlandy) (przedstawiciel: adwokat G. Vos)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Thomas Klimeck (Kevelaer, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy (Przedstawienie kwadratu w prostokącie) – unijny znak towarowy nr 16 217 267

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 30 czerwca 2022 r. w sprawie R 1646/2021-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- przekazanie sprawy Wydziałowi Unieważnień;
- obciążenie EUIPO kosztami niniejszego postępowania oraz obciążenie Klimeck kosztami postępowania przed Wydziałem Unieważnień i Izbą Odwoławczą.

Podniesiony zarzut

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 26 września 2022 r. – Sophienwald/EUIPO – Zalto Glas (Sw Sophienwald)

(Sprawa T-597/22)

(2022/C 441/31)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Sophienwald AG (Vaduz, Liechtenstein) (przedstawiciel: adwokat J. Hellenbrand)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Zalto Glas GmbH (Gmünd, Austria)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający element słowny „Sw Sophienwald” – unijny znak towarowy nr 13 448 981

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 25 lipca 2022 r. w sprawie R 2113/2021-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania przed Sądem i przed EUIPO.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 95 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;

- Naruszenie art. 94 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie zasady zakazu arbitralności.

Skarga wniesiona w dniu 26 września 2022 r. – Consultora de Telecomunicaciones Optiva Media/EUIPO – Optiva Canada (OPTIVA MEDIA)

(Sprawa T-601/22)

(2022/C 441/32)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Consultora de Telecomunicaciones Optiva Media SL (Madryt, Hiszpania) (przedstawiciel: adwokat C. Rivadulla Oliva)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Optiva Canada Inc. (Mississauga, Ontario, Kanada)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy zawierający element słowny OPTIVA MEDIA (zastrzeżenie kolorów „zielonego” i „czarnego”) – unijny znak towarowy nr 10 939 767

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 13 lipca 2022 r. w sprawie R 1740/2021-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 18 i 58–64 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 26 września 2022 r. – Agus/EUIPO – Alpen Food Group (ROYAL MILK)

(Sprawa T-603/22)

(2022/C 441/33)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Agus sp. z o.o. (Warszawa, Polska) (przedstawiciel: adwokat B. Wojtkowska)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Alpen Food Group BV (Weesp, Niderlandy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Graficzny unijny znak towarowy ROYAL MILK – unijny znak towarowy nr 10 321 735

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie stwierdzenia wygaśnięcia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Czwartej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 11 lipca 2022 r. w sprawie R 2056/2021-4

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 58 ust. 1 lit. a) i art. 58 ust. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 30 września 2022 r. – KHG/EUIPO – Dreams (Dreamer)

(Sprawa T-608/22)

(2022/C 441/34)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: KHG GmbH & Co. KG (Schönefeld, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat D. Gehnen)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Dreams Ltd (High Wycombe, Zjednoczone Królestwo)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Zgłaszający sporny znak towarowy: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie graficznego unijnego znaku towarowego Dreamer – zgłoszenie nr 17 652 165

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie sprzeciwu

Zaskarżona decyzja: Decyzja Drugiej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 29 czerwca 2022 r. w sprawie R 1975/2021-2

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie kosztami postępowania EUIPO oraz drugiej strony postępowania przed Izbą Odwoławczą, jeżeli weźmie ona udział w postępowaniu.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.
-

**Skarga wniesiona w dniu 30 września 2022 r. – Nienaber/EUIPO – St. Hippolyt Mühle Ebert
(BoneKare)**

(Sprawa T-609/22)

(2022/C 441/35)

Język skargi: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Andreas Nienaber (Cloppenburg, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat J. Eberhardt)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: St. Hippolyt Mühle Ebert GmbH (Dielheim, Niemcy)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Strona skarżąca

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy BoneKare – unijny znak towarowy nr 10 055 903

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 4 sierpnia 2022 r. w sprawie R 436/2022-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania, w tym kosztami postępowania przed Wydziałem Unieważnień i przed Izbą Odwoławczą.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 59 ust. 1 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 95 ust. 1 zdanie trzecie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 30 września 2022 r. – Nienaber/EUIPO (BoneKare)

(Sprawa T-610/22)

(2022/C 441/36)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: Jannah Nienaber (Cloppenburg, Niemcy), Andreas Nienaber (Cloppenburg) (przedstawiciel: adwokat J. Eberhardt)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Zgłoszenie słownego unijnego znaku towarowego BoneKare – zgłoszenie nr 18 411 756

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 4 sierpnia 2022 r. w sprawie R 348/2022-1

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania, w tym kosztami postępowania przed Wydziałem Unieważnień i przed Izbą Odwoławczą.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 30 września 2022 r. – Marico/EUIPO – Regal Impex (SAFFOLA)

(Sprawa T-611/22)

(2022/C 441/37)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: Marico Ltd (Mumbai, Indie) (przedstawiciele: B. Collett i S. Malynicz, Barristers-at-Law)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą: Regal Impex Ltd (Harrow, Zjednoczone Królestwo)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Właściciel spornego znaku towarowego: Druga strona w postępowaniu przed izbą odwoławczą

Sporny znak towarowy: Słowny unijny znak towarowy „SAFFOLA” – unijny znak towarowy nr 12 568 739

Postępowanie przed EUIPO: Postępowanie w sprawie unieważnienia prawa do znaku

Zaskarżona decyzja: Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 3 lipca 2022 r. w sprawie R 1538/2021-5

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO i interwenienta, jeżeli druga strona postępowania przed EUIPO zdecyduje się na przystąpienie do sprawy w takim charakterze, kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Izba Odwoławcza naruszyła art. 18 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001, błędnie stwierdzając, że właściciel unijnego znaku towarowego wykazał, iż rzeczywiście używa spornego znaku towarowego w odniesieniu do „olejów i tłuszczu spożywczych”;
 - Izba Odwoławcza popełniła błąd dowodowy, proceduralny i prawny w odniesieniu do ustalenia, że olej słonecznikowy jest tłuszczem spożywczym.
-

Skarga wniesiona w dniu 3 października 2022 r. – Breville/EUIPO (Utensylia kuchenne)**(Sprawa T-616/22)**

(2022/C 441/38)

*Język postępowania: angielski***Strona***Strona skarżąca:* Breville Pty Ltd (Alexandria, Australia) (przedstawiciel: adwokaci F. Caruso, G. Grippiotti, M. Pozzi)*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)**Dane dotyczące postępowania przed EUIPO***Sporny wzór:* Wzór wspólnotowy No 1 444 467-0001*Zaskarżona decyzja:* Decyzja Trzeciej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 20 czerwca 2022 r. w sprawie R 613/2022-3**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji i uwzględnienie wniosku o przywrócenie do stanu poprzedniego.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie prawa w związku z terminem na wniesienie wniosku o przywrócenie do stanu poprzedniego
- Naruszenie art. 67 ust. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 6/2002.

Skarga wniesiona w dniu 4 października 2022 r. – Amazonen-Werke H. Dreyer/EUIPO (Kombinacja kolorów zielonego i pomarańczowego)**(Sprawa T-618/22)**

(2022/C 441/39)

*Język postępowania: angielski***Strony***Strona skarżąca:* Amazonen-Werke H. Dreyer SE & Co. KG (Hasbergen-Gaste, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat C. Neuhierl)*Strona pozwana:* Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)**Dane dotyczące postępowania przed EUIPO***Sporny znak towarowy:* Międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską graficznego znaku towarowego przedstawiającego kombinację kolorów zielonego i pomarańczowego – zgłoszenie nr 1 461 516*Zaskarżona decyzja:* Decyzja Piątej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 22 lipca 2022 r. w sprawie R 2006/2021-5**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesiony zarzut

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 4 października 2022 r. – SB/ESDZ**(Sprawa T-621/22)**

(2022/C 441/40)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: SB (przedstawiciele: L. Burguin, T. Bontinck i A. Guillerme, avocats)

Strona pozwana: Europejska Służba Działań Zewnętrznych (ESDZ)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie odpowiedzialności ESDZ;
- zasądzenie od ESDZ kwoty 80 000 EUR tytułem zadośćuczynienia za krzywdę i kwoty 720 000 EUR tytułem odszkodowania za szkodę materialną;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi na dwie decyzje z dnia 10 listopada 2021 r. odrzucające kandydatury skarżącej na stanowiska szefa delegatury Unii Europejskiej w, po pierwsze, [poufne] ⁽¹⁾ i, po drugie, [poufne] skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący oczywistego błędu w ocenie.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia zasady uzasadnionych oczekiwań.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia zasady równości traktowania.
4. Zarzut czwarty dotyczący nadużycia władzy.

⁽¹⁾ Dane poufne zamaskowane.

Skarga wniesiona w dniu 6 października 2022 r. – Van Oosterwijck/Komisja**(Sprawa T-622/22)**

(2022/C 441/41)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: Viviane Van Oosterwijck (Kontich, Belgia) (przedstawiciel: F. Moyse, avocat)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji z dnia 7 lipca 2022 r., oraz – w razie potrzeby – decyzji z dnia 15 grudnia 2021 r., na mocy których Komisja wydała odmowę przyznania skarżącej renty rodzinnej;

- w konsekwencji – przyznanie skarżącej prawa do renty rodzinnej na mocy art. 19 i 20 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego;
- w każdym wypadku – obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi jeden zarzut oparty na niezgodności z prawem art. 20 załącznika VIII do Regulaminu pracowniczego urzędników Unii Europejskiej (zwanego dalej „regulaminem pracowniczym”) ze względu na naruszenie zasad równego traktowania i niedyskryminacji w zależności od długości jej relacji z mężem. Skarżąca podnosi w szczególności, że zróżnicowanie, które należy stwierdzić w niniejszym przypadku – a mianowicie fakt, że przesłanka dotycząca minimalnego stażu małżeństwa jest, w sytuacjach objętych wspomnianym art. 20, znacznie bardziej surowa niż w odniesieniu do sytuacji podlegających art. 19 załącznika VIII do regulaminu pracowniczego, podczas gdy wszystkie te sytuacje są porównywalne – powinno zostać uznane za arbitralne lub oczywiście nieadekwatne w świetle założonego przez prawodawcę i wspólnego tym dwóm przepisom celu.

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji
Unii Europejskiej
L-2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL